

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jitky Drábkové a přísedících Ing. Lady Topinkové a Mgr. et Mgr. Gabriely Turkové v hlavním líčení konaném dne 31.10.2016 v Praze

t a k t o:

Obžalovaní

A [REDACTED] D [REDACTED],

nar. [REDACTED] na Ukrajině, bytem [REDACTED], t.č. ve VTOS ve Věznici v Praze 6, Ruzyni

J [REDACTED] N [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Benešově, bytem [REDACTED], doručná adresa [REDACTED], zaměstnan jako brigádník

jsou vinni, že

obžalovaní A [REDACTED] D [REDACTED] a J [REDACTED] N [REDACTED] společně

dne 17. listopadu 2014 kolem 18.30 hod. v [REDACTED], okr. Praha-západ po předchozí domluvě bez vědomí majitelky vnikli neoprávněně do pokoje v prvním patře rodinného domu čp. [REDACTED], užívaného k bydlení poškozenými R [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED], a F [REDACTED] P [REDACTED], nar. [REDACTED], a v úmyslu získat zpět M [REDACTED] H [REDACTED] ztracený mobilní telefon zn. Iphone 5s včetně SIM karty č. [REDACTED], o kterém se domnívali, že by se mohl nacházet v uvedeném bytě v držení

zde bydlících R [redacted] nebo F [redacted] P [redacted], přičemž poté, co s nimi tito s ohledem na jejich agresivní snahu vstoupit do pokoje komunikovali pouze přes dveře, obžalovaný J [redacted] N [redacted] kopal a bouchal do dveří, obžalovaný D [redacted] se snažil vstoupit do pokoje násilím tak, že následně došel do svého vozidla [redacted] reg.zn. [redacted] zaparkovaného před domem, kde ze zavazadlového prostoru vzal montážní páku délky 80 cm, vrátil se zpět na chodbu domu a na 4 místech v prostoru zámku prorazil a odstranil zajištění dveří na vnitřní straně a společně s obžalovaným N [redacted] vnikli do pokoje, kde však již ohrožení R [redacted] a F [redacted] P [redacted] nebyli, neboť z obavy z hrozícího násilí z bytu utekli oknem po 4m bleskosvodu a ukryli se u majitelky domu Mgr. M [redacted] V [redacted], které obžalovaní poničením dveří způsobili hmotnou škodu ve výši 3.500,-Kč

tedy

společným jednáním neoprávněně vnikli do bytu jiného, obžalovaný A [redacted] D [redacted] sám za použití násilí

čímž spáchali

obžalovaní A [redacted] D [redacted] a J [redacted] N [redacted] společně

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obžalovaný A [redacted] D [redacted] sám přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný A [redacted] D [redacted]

za tento přečin jakož i za přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) a b) tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným trestním příkazem OS Praha – západ ze dne 30.12.2014, č.j. 17 T 213/2014-104, podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku **zařazuje do věznice s dozorem**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se mu dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to montážní páky délky 80 cm.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Praha – západ ze dne 30.12.2014, č.j. 17 T 213/2014-104, který nabyl právní moci dne 19.3.2015, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný J [redacted] N [redacted]

podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 62, § 63 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu obecně prospěšných prací ve výměře 80 (osmdesáti) hodin**.

Podle § 229 odst.1 tr.řádu se poškozený R [redacted] P [redacted], nar. [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaní

M■■■■ B■■■■,

nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, t.č. ■■■■■,
doručná adresa ■■■■■, zaměstnán jako skladník,

M■■■■ H■■■■,

nar. ■■■■■ v Praze, bytem ■■■■■, doručná
adresa ■■■■■,

podle § 226 písm. c) tr. řádu zprošťují obžaloby,

pokud jej vinila ze skutku, že dne 17. listopadu 2014 kolem 18.30 hod. v ■■■■■
■■■■■, okr. Praha-západ po předchozí domluvě bez vědomí
majitelky vnikli neoprávněně do prvního patra rodinného domu čp. ■■■■, a v úmyslu získat
zpět M■■■■ H■■■■ ztracený mobilní telefon zn. Iphone 5s včetně SIM karty
č. ■■■■■, o kterém se domnívali, že by se mohl nacházet v uvedeném bytě v
držení zde bydlících R■■■■ nebo F■■■■ P■■■■, přičemž poté, co s nimi tito s
ohledem na jejich agresivní snahu vstoupit do bytu komunikovali pouze přes dveře,
pokusili se do bytu vstoupit násilím tak, že nejdříve obž. M■■■■ H■■■■ otvorem v
zámku vystříkal obsah přineseného pepřového spreje do místnosti a kopáním se
snažil vyrazit dveře z pantů a když nebyl úspěšný, došel obž. A■■■■ D■■■■ do svého
vozidla ■■■■ reg.zn. ■■■■■ zaparkovaného před domem, kde ze zavazadlového
prostoru vzal montážní páku délky 80 cm, vrátil se zpět na chodbu domu a s pomocí
obžalovaných M■■■■ B■■■■ a J■■■■ N■■■■ na 4 místech v prostoru zámku prorazili a
odstranili zajištění dveří na vnitřní straně a společně vnikli do pokoje, kde však již
ohrožovaní R■■■■ a F■■■■ P■■■■ nebyli, neboť z obavy z hrozícího násilí z bytu
utekli oknem po 4m bleskosvodu a ukryli se u majitelky domu Mgr. M■■■■ V■■■■, které
obžalovaní poničením dveří způsobili hmotnou škodu ve výši 3.500,-Kč, v němž byl
spatřován přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 3 tr. zákoníku ve
spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, **neboť nebylo prokázáno, že tento skutek
spáchali obžalovaní.**

O d ů v o d n ě n í:

Při stanovení druhu a výměry trestu pak soud postupoval dle § 38 a § 39 odst. 1 tr.
zákoníku, kdy zohlednil povahu, závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové i
jiné poměry obžalovaných, přihlédl k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem
jejich nápravy i k jejich chování po činu a též se podrobně zabýval okolnostmi
polehčujícími a přitěžujícími podle ustanovení §§ 41 a 42 tr. zákoníku.

Ve vztahu k obžalovanému N■■■■ soud neshledal přitěžující ani polehčující
okolnosti, přičemž s ohledem na závažnost a charakter trestné činnosti a na osobu
obžalovaného soud dospěl k závěru, že není namístě ukládat již nepodmíněný trest
odnětí svobody a že účelu trestu lze u obžalovaného dosáhnout uložením trestu obecně
prospěšných prací, přičemž jako přiměřenou shledal soud výměru 80 hodin. Soud tento
trest považuje v případě obžalovaného za adekvátní a plnící výchovný i represivní účel.

U obžalovaného D■■■■ bylo s ohledem na to, že obžalovaný se předmětné
trestné činnosti dopustil před tím, než byl trestním příkazem Okresního soudu Praha –

západ ze dne 30.12.2014, č.j. 17 T 213/2014-104, odsouzen za jiný trestný čin, nutno uložit souhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku podle zákonného ustanovení, které se na jednání obžalovaného vztahuje jako nejpřísnější trestné. V neprospěch obžalovaného hovoří skutečnost, že byl již soudně trestán a v jeho neprospěch hovoří i jeho četné záznamy v policejních evidencích. Polehčující okolností je doznání obžalovaného. S ohledem na to, že obžalovaný je odsuzován ještě za sbíhající se trestnou činnost, postupoval soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku a ukládal trest podle ustanovení nejpřísnějšího – tedy podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku, kdy zákon stanoví trest odnětí svobody na šest měsíců až tři léta, přičemž soud dospěl k závěru, že je v daném případě nutné na obžalovaného působit již přímým výkonem trestu odnětí svobody, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopouští opakovaně, přičemž je zřejmé, že dosud uložené tresty nevedly k nápravě obžalovaného. Soud proto obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody, když výměru trestu oproti původnímu rozhodnutí s ohledem na mírnější právní kvalifikaci stanovil v délce 10 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Obžalovanému byl dále uložen trest propadnutí věci, kterou užil při spáchání trestného činu.

Soud odkázal poškozeného R██████████ P██████████, nar. ██████████, se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť vznik jím uplatňované škody nebyl provedeným dokazováním prokázán.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se práva podat odvolání zákonným způsobem vzdal. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná může rozsudek napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku, proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec manžel a druh.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, či odvolání, které podal za obžalovaného jeho obhájce nebo odvolání, které podal za poškozeného jeho zmocněnec výše uvedené náležitosti, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů, jinak bude odvolacím soudem odvolání odmítnuto.

V Praze dne 30. října 2016

Mgr. Jitka Drábková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Brahim

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne
Jiří Novák dne 29.3.2017 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29.3.2017,
čj. 9To 114/2017-652
Andriy Denysov dne 10.12.2016
Doložku připojila dne 16.5.2017 Růžena Kalinová